

عنوان مقاله:

برآورد پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه گندم و اجزای آن به روش تلاقی های دای آل

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 11، شماره 40 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید حسین محمدی
محمود خدام باشی امامی
عبدالمجید رضایی

خلاصه مقاله:

به منظور برآورد قابلیت های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی و سایر پارامترهای ژنتیکی مربوط به عملکرد و اجزای آن، از تلاقی های دای آل یک طرفه ۹ رقم گندم استفاده گردید. در این بررسی، نتایج ۴۲ به همراه والد ها در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد مورد ارزیابی قرار گرفتند. تفکیک میانگین مربعات ژنوتیپ ها به میانگین های مربعات قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) به روش ۲ و مدل مختلط گریفینگ مبین وجود اختلاف بسیار معنی دار بین ارقام از نظر قابلیت ترکیب پذیری عمومی برای کلیه صفات مورد بررسی بود. قابلیت ترکیب پذیری خصوصی تلاقی ها برای تمام صفات به جز طول برگ پرچم، طول سنبله اصلی، ارتفاع بوته و عملکرد دانه در بوته معنی دار گردید. نسبت بالای میانگین مربعات GCA به میانگین مربعات SCA برای طول برگ پرچم، طول سنبله اصلی، ارتفاع بوته و عملکرد دانه در بوته حاکی از اهمیت بسیار زیاد اثرات افزایشی ژن ها و اثرات ناچیز غیر افزایشی در بروز این صفات بود. برای صفات عرض برگ پرچم، تعداد دانه در سنبله اصلی و طول آخرین میانگرمه سهم واریانس افزایشی ژن ها و برای صفت وزن آخرین میانگرمه سهم واریانس غیر افزایشی ژن ها در کنترل ژنتیکی صفت بیشتر بود. با توجه به برآوردهای میانگین درجه غالبیت عمل ژن برای طول برگ پرچم، عرض برگ پرچم، ارتفاع بوته، عملکرد دانه در بوته، طول سنبله اصلی، طول آخرین میانگرمه و وزن آخرین میانگرمه از نوع غالبیت نسبی بود. بر اساس برآورد اثرات GCA رقم سفید علی آباد برای صفات طول برگ پرچم، عرض برگ پرچم، ارتفاع بوته، عملکرد دانه در بوته، طول سنبله اصلی و طول آخرین میانگرمه ترکیب پذیر عمومی مناسبی است.

کلمات کلیدی:

Combining ability, Diallel crosses, Gene effect, Heritability, Wheat
اثر ژن، ترکیب پذیری، تلاقی های دای آل، قابلیت توارث، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1204980>

